

Agghegyalja Mozaik

XV. évfolyam, LXXVI. szám

2025. november

Sopronkövesdről, Sopronkövesdnek

Fotó: Juhászné Kovács Mónika

Kedves Olvasó!

Nem volt nyári uborkaszezon. A képviselő-testület által megszavazott fejlesztések előkészítése folyt, valamint a projektek buktatóinak leküzdése. Nem várt buktatók még jócskán maradtak, de örömmel számolhatok be arról, hogy a Dózsa-Táncsics utcák közti köz bitumenemulziós (számunkra kísérleti) útépitése megvalósult. Elindult és az újság megjelenésére már be is kell fejeződnie a Tó utca és a Vasút sor aszfaltozásának. Valamint minden akadály elhárult, hogy indíthassuk a Versenyképes Járások programból megvalósuló tarffiboxok telepítését a falu két végére és a csárda közeli zebrához. A foci-pálya mögött megkezdődött az energiatároló építése a szélkerekek által megtermelt áram számára.

Több benyújtott pályázatunk hiánypótlását végezzük. A második külterületi utas pályázatunkhoz jövő héten (előzetesen) ellenőrzést kapunk. A Liliom utca 4. szakasza - mely csapadékvíz elvezetést is tartalmazott - forráshiány miatt tartaléklistára került. Sajnos az esetek nagy számában a tartaléklista egyenlő a későbbi sikertelen pályázati elutasítással. Itt jegyzem meg, hogy a csapadékvíz problémák feltérképezése szakember bevonásával megkezdődött a falu területén. Az Akác utcai problémákkal kapcsolatban pedig mielőbbi árkolásra kaptunk ígéretet a TAEG-től. Árkolás után tovább vizsgálják, hogy megoldódnak-e csak ezzel a megoldással a problémák.

A sikertelen pályázatok nem szabad, hogy kedvünket szegjék! Dolgozunk a közvilágítás korszerűsítésének pályázatán, írjuk a civil szervezeteinknek a NEA pályázatokat, melyek kis forrást ugyan, de mégiscsak biztosítanak az egyesületek működéséhez. Benyújtottuk a Magyar Falu pályázatban a kutyák és macskák ingyenes sterilizálását célzó projektünket is. Valamint nagy meneteléssel az utolsó fél órában sikerült benyújtani (angol nyelven) a Visegrád Grants 2025 címen futó körülbelül 15 milliós pályázatunkat. Ebben a vajdasági és felvidéki testvértelepüléseinken kívül egy lengyel partnert is be kellett emelnünk. Bodoki közvetítéssel Strzyzów-ot sikerült megszólítanunk. Amennyiben nyer a pályázat, négy országban mutatkozhatnak be egyesületeink, valamint egy gyerektábor lenne szintén a négy ország gyerekeinek Kövesden. Indulnak nyertes nemzetközi pályazataink, ahol projektpartnerként főként angolul beszélőket vihetünk a jellemzően határszagos találkozókra. Ebből az első Horvátországban, Novi Marof-ban lesz. Továbbra is várom azok jelentkezését, akik angol nyelvtudással szívesen képviselnék az ilyen utakon falunkat!

A 18. KÖN jól sikerült. A bodokiak fogadása pályázati forrásból történt és a nagy forgatagban még pályázati ellenőrzést is kaptunk, de örültünk a korrektségnek, hiszen mindenki a munkáját végezte. A KÖN kapcsán üzenték helyiek: „Jó látni, amikor a falu bevált, kialakult működő dolgaiból nem elvesznek, hanem hozzátesznek”. Képviselőtársaimmal együtt köszönjük a biztatást és a bizalmat. A vármegyei önkormányzat segítségével nyolc település leporolja és s.o.s. harmadszor is beadja a hátrányos helyzetűekre benyújtható kulturális pályázatot. Döbentem hallgattam, hogy a fogyatékosok, lecsúszott rétegek mellett a nők, idősek és gyermekek is hátrányos helyzetűnek tekintendők. Azaz, csak a tetterős férfiak maradnak ki a felsorolásból... Akik épp a legnagyobb százalékban haláloznak el a társadalmi csoportok közül. Férfitársaim nevében jelzem – nem irigyelve a nőktől - de továbbra sincs férfiak 40!

Már az elmúlt számban is írtam, hogy Sopronkövesd 125 Látópont közül (kiemelt jópéldaként) bekerült a tíz Minta-Látópont közé. Ehhez kapcsolódó képzésen vettünk részt kultúrosunkkal, Edittel Kiscsősön, ahol a határon túli jó példával rendelkező és elismert települések is jelen voltak. A miniszteri látogatás mellett a kerekasztal-beszélgetésen (amelyre Kövesd képviselőjében felkértek) és a csoportos foglalkozáson is elhangzott, hogy ezeken a településeken kulturális alapú gazdaságfejlesztés zajlik, ami alapja az erős közösségeknek.

Közeledik Halottak napja. Gyöngyi, a párom, már több mint négy éve nincs közöttünk. A minap a kamrában leesett egy zöld sportkabát a fogasról. Nem tűnt fel, hogy négy éve nem érintette, nem viselte senki... Jó érzés volt benne érintetlenül megtalálni a félbehajtott papírsebkendőt, a kibontott cukorkás papírt és az Ő utolsó tavaszi veteményezésének tépett papírzacskóit. Könnyek futottak a szemembe, elmerengtem, hogy mint annyi mindent, ezt az utolsó veteményezést is együtt csináltuk... A kabátot ugyanúgy visszaakasztottam, hogy erről is érezhessem, itt van velünk.

Aztán megválaszolatlan kérdésként az is belém nyilallt, hogy vajon jó pár szeretethez kapcsolódó ünnepünk miért esik a zord őszi, téli hideg napokra? Halottak napja, Mikulás, karácsony... Talán, ha ilyenkor fázunk, belülről a szívünkben melegítsen valami...?

A SZERETET.

Fülöp Zoltán polgármester

Az örökség, ami együtt vezet a jövőbe

A hagyományaink őseinkre emlékeztetnek, de a jövőbe mutatnak, segítenek megtalálni és megőrizni az identitásunkat és közösségeket tartanak össze - fogalmazta meg Fülöp Zoltán polgármester azt, miért fontosak a sopronkövesdi hagyományok. A helyi értékek példamutató védelmét egy konferencián is bemutatta.

A Hagyományok Háza Hálózata a Petőfi Kulturális Program keretében szervezte meg Sopronban is a Közösségi Szóttés Konferenciát. Both Miklós zeneszerző, előadó, néprajzkutató, a Hagyományok Háza főigazgatója Fülöp Zoltánt, Sopronkövesd polgármesterét is előadónak kérte fel arra a kerekasztal-beszélgetésre, ami a Győr-Moson-Sopron vármegyei feladatokat és lehetőségeket tárta fel a hagyományörzés és közösségépítés témakörében. Fülöp Zoltánt olyan szakemberek közé hívták meg ezen a konferencián, mint Sipos Ferenc, a Soproni Pendelyes Kulturális Egyesület elnöke, Kontreczné Németh Nikoletta, a Szanyi Bokréta Együttes vezetője vagy Csitei Gábor, a Dr. Barsi Ernő AMI igazgatója. A polgármesternek a sopronkövesdi hagyományörzésről, mint példaadó, működő közösségépítésről kellett beszélnie a kerekasztal-beszélgetésen.

- A pandémia idején Sopronkövesd fogadta be a Pendelyes csoportjait, innen származik az a kapcsolat, illetve tapasztalat, ami feltette falunkat a hagyományörzés jó példáinak a térképére. Sipos Ferencék

akkor a saját szemükkel látták, milyen munka van ezen a területen nálunk, milyen eredményeink vannak - mondta el a konferenciáról előzetesen Sopronkövesd polgármestere.

Huszonöt évvel ezelőtt valószínűleg kevesen jósoltak volna ilyen sikert Sopronkövesdnek. A művészeti csoportok, zenei és hagyományörző egyesületek az elmúlt időszakban erősödtek meg és értek el sikereket.

- Nem az az elsődleges, hogy mennyire ismertek ezek a csoportjaink vagy rendezvényeink, bár nyilván ez is számít. Az a lényeg, hogy a tagok jól érezzék magukat a közösségükben és értékeket továbbítsanak. Nekem pedig polgármesterként a közösségteremtés a célom és feladatom - hangsúlyozta Fülöp Zoltán a konferencián.

A helyi értékek felmutatásának egyik jó példája az idén tizennyolcadik alkalommal megrendezett Kövesdiek Összefogásának Napjai rendezvénysorozat, ami a Kulturális Örökségvédelmi Napok országos rendezvénysorozatából nőtt ki, s vált identitásörző, a hagyományokat előtérbe helyező kulturális fesztivállá.

A Népművészeti Jelentés 2025 című kiadványban megjelent kutatások is alátámasztják, hogy a helyi népművészeti tevékenység és a néphagyomány gyakorlása a helyi közösségek életében identitáserősítő és közösségmegtartó erő.

Fotó: Fülöp Zoltán

Tizennyolcadszor is: Kövesdiek Összefogásának Napjai

Idén is bizonyították a sopronkövesdiek, hogy a kultúrát értékelik. A Kövesdiek Összefogásának Napjain - mint azt Kustor Balázs fotói is bizonyítják -, jó volt együtt lenni.

A fesztivált felvezető felvonulást nem csak a gyerekek élvezték, a Brass Brothers Fúvószenekar kíséretével vidám menet nyitotta a tizennyolcadik Kövesdiek Összefogásának Napjait. Kicsiknek és nagyoknak is tartalmas szórakozást nyújtottak a programok. Természetesen elsősorban a helyi csoportoknak tapsultunk, többek között a Kövirózsa

Kulturális Egyesületnek, akik „Sereglés” - a hagyomány összekötő címmel adtak műsort.

A Tücsök Zenekar gyermekkoncertjét sem csak a legkisebbek élvezték, ahogy korhatár nélkül élvezhették a helyiek és vendégeik a Sopron Táncegyüttes előadását is. Joós Tamás kamaszoknak szóló versekből, dalokból válogatott ugyan, de "kamaszságait" a felnőttek is megmosolyogták.

A sok-sok program közül sokan választották a Magyar Banda koncertjét is, az érdekesek közül pedig a Magyar Rádió száz éves fennállása alkalmából tartott rádiótörténelmi különlegességek bemutatóját.

Fotók: Kustor Balázs

Őrizzük meg egészségünket! - hasznos tanácsok az orvostól

Mit tehetünk az ősztől tavaszig tartó időszakban a légúti megbetegedések megelőzése érdekében? - kérdeztük dr. Erdélyi Miklós háziorvost, aki részletes útmutatót adott.

Sopronkövesd és Nagylózs háziorvosa elsőként a követendő életmódra adott tippeket:

1. Javasolt minél több időt tölteni a szabad levegőn, lehetőleg minden nap, akkor is, ha hideg van. A hideg levegővel való rendszeres találkozás javítja a légúti nyálkahártyák védekező képességét.

2. A szabad levegőn a testmozgás, főleg a pulzusszám akár csak rövidebb ideig tartó, de többször megismétlődő megemelkedése a legjótékonyabb hatását.

3. A réteges öltözködés, a szükséges ruházat könnyítés, majd visszaöltözködés esetén kisebb a megfázás esélye. Békésebb esőben is ki lehet menni a szabadba, de a megfelelő elázás elleni védekezésre is kell gondolni. Hűvösebb időben, szélben sapka, a kesztyű viselése is ajánlott.

4. A száraz levegőjű otthonok párástítása esetén nem száradnak ki a légúti nyálkahártyák, ezáltal nem sérül a védekező képességük sem.

5. Járványos időszakban érdemes elkerülni a nagyon zsúfolt helyeket, tömegrendezvényeket, illetve megelőzőképpen maszkkal védhetjük magunkat azok ellen, akik betegen is odamennek. Ha mi betegek vagyunk, akkor a környezetünkben lévő embereket javasolt védenünk a maszk viselésével. Az orvosi rendelők váróhelyiségeiben, a tömegközlekedési eszközökön vagy az autók utasterében szintén mindkét megfontolásból jó döntés a maszk viselése. Ez a gondolkodás a Távol-Keleten teljesen természetes, filmekben is látható. A Covid járvány alatt megtanultuk, alkalmaztuk, majd sajnos nagyon gyorsan el is felejtettük. A maszk viselése nem gyávaság, hanem felelősségteljes tudatosság.

6. A kiegyensúlyozottság, a kipihenség, a „jól lét” támogatja az immunrendszer működését, a megfelelő alvás, a stresszes állapotok, helyzetek lehetőség szerinti elkerülése vagy személyre szabott kezelése is része mindennek. Tudjuk, hogy a betegség sokszor a testünk-lelkünk segítségkérése, így kikényesítve a pihenést, az önmagunkkal való törődést.

7. A stresszt, a téli hangulati nehézségeket ne alkohollal, dohányzással próbáljuk kezelni, mert ezzel

éppen rontani fogjuk az immunrendszerünk működését. Inkább menjünk a szabadba, a természet minden évszakban tele van szépségekkel!

A szakember higiénés javaslati is egészségünket védik:

1. Mossunk rendszeresen kezet, hazaérkezéskor és étkezés előtt pedig mindig. Kerüljük el, hogy az arcunkat, a szemünket, az ajkainkat megérintsük kézmosás előtt.

2. Tüsszentéskor, köhögéskor használjunk – lehetőség szerint mindig – papírzsebkendőt, amit utána dobjunk is el.

A vitaminok segítik az immunrendszert:

1. Életkortól függően napi 1000-3000 nemzetközi egység D-vitaminra van szüksége szervezetünknek ősztől tavaszig.

2. Életkortól függően napi 500-1000 mg C-vitamin támogatja egészségünket, ugyancsak ősztől tavaszig.

Védőoltásokkal biztonságban:

1. A hatvan év feletti életkor, vagy krónikus betegségek (cukor-, szív-, tüdő-, vese, autoimmun betegségek leginkább) esetén már fiatalabb korban is mindenkinek feltétlenül ajánlott az influenza elleni védőoltás, valamint a várandósságot tervező nőknek és környezetüknek is, nehogy a magzat influenzás legyen az anyaméhben.

2. A hatvan év felettieknek és a krónikus betegségben szenvedőknek a Pneumococcus baktérium elleni oltás is erősen ajánlott. Az influenza leggyakoribb és legfenyegetőbb szövődményét, a bakteriális tüdőgyulladást előzhetjük meg vele. Akár együtt is be lehet adni az influenza elleni védőoltással. Ebben az indikációs körben térítésmentes, a háziorvosi rendelőben igényelhető az influenza elleni védőoltás, a Pneumococcus elleni védőoltás pedig vénykötelesen kiváltható saját költségre a gyógyszerárakban.

3. Ezen kívül természetesen az influenza elleni védőoltást mindenkinek ajánlom, aki nem akar ágyának esni az influenzajárvány idején.

Vényköteles gyógyszer is lehet segítség:

Gyermekeknek egy éves kortól és felnőtteknek is kérhető a leggyakoribb, légúti betegségeket okozó baktériumok kivonatából készült vízben oldható por, illetve kapszula gyógyszer, ami az ismétlődő légúti betegségek megelőzésében segíthet.

„Felemelt szívvel...” avagy a Hűség keresztútjának utolsó stációja

Közel ötven tagú sopronkövesdi küldöttségünknek szeptemberben a határon átnyúló pályázat lehetőségét adott arra, hogy a testvértelepülésen, Alsóbodokon, az Esterházy János Zarándokközpontban az ott élő helyi magyar közösséggel és a környező falvakban élő zarándokcsoportokkal együtt méltó módon tisztelegjen a felvidéki magyarság vértanú politikusa, Esterházy János emléke előtt. A kétnapos zarándokprogramra Esterházy János halálának 68., valamint végső nyugalomra helyezésének 8. évfordulója kapcsán jelenlévők közösségi találkozásban, lelki elcsendesedésben és imádságban osztozhattak. A vigília eseményei között szerepelt a zarándokok fogadása, a déli harangszót követő Úrangyala imádság, a Hűség keresztútjának imádságos bejárása, az ünnepi hálaadó szentmise, mely a közösen elénekelt, dicső Magyar Himnusszal zárult. A lelki programokat fotókiállítás, tanúságtételek, az emlékmúzeum tárlata, valamint a Gimesi Alapiskola Gyermekkarának fellépése színesítették.

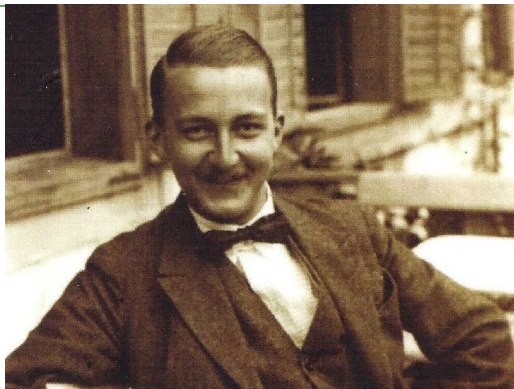
Eme magasztos esemény, mely során a hitvalló politikus életére és örökségére emlékezhattünk, mindannyiunkat megerősített abban, hogy a hűség, a béke és a hit útját csak és kizárólag „Felemelt szív-

vel” érdemes járni. És ehhez az alázatos, gyakran fájdalommal nehezített, mégis dicső úthoz megkaptuk XVI. Benedek pápa erőt adó szavait: „A megváltásban reménnyel lettünk megajándékozva.”

Szöveg és fotó: Bánfi Tünde

Gróf Esterházy János előkelő főnemesi családban született 1901-ben. Édesapját már négyéves korában elvesztette, édesanyja két testvérével együtt özvegyen nevelte fel. A család ötezer holdnyi birtokának kilencztedét veszítette el a trianoni diktátummal a Csehszlovákiához csatolt országrészben a földreform miatt, ám az adót az egész birtok után behajtották tőlük.

A fiatal gróf Budapesten járt gimnáziumba és a kereskedelmi akadémiára, később a saját birtokán gazdálkodott. Az 1920-as évek közepén kezdte közéleti pályafutását, a magyarok visszaszorítását is magában foglaló „csehszlovákizmus” ellenzőjeként lépve fel. Egy év múlva már az Országos Keresztény Szocialista Párt elnökének választották, 1935-ben pedig Kassáról került be a csehszlovák parlamentbe. Mindvégig a magyar érdekeket képviselte. A háború éve alatt menekülőket bújtatott, vagy se-

gített a szökésben. Magyarország 1944-es hitleri megszállása ellen memorandummal tiltakozott. Mindennek ellenére a háború után a Gulágra hurcolták. A csehszlovák hatóságok távollétében halálra ítélték a fasizmussal való „együttműködése” miatt. Később „kegyelemből” életfogytiglanra, majd az általa-

nos amnesztia idején 25 évre változtatták a büntetését. De nem érte meg a szabadulást: 56 éves korában, 12 évnyi rabság és szenvedés után halt meg Esterházy János a mírovi politikai foglyok börtönében, Csehszlovákiában. Rehabilitációja sem Szlovákiában, sem Csehországban nem történt meg. Földi maradványait 2017. szeptember 16-án az alsóbodoki Szent Kereszt Felmagasztalása kápolnában helyezték örök nyugalomra.

A Vatikán 2018 novemberében engedélyezte boldoggá avatási eljárásának megindítását, amelyet a Krakói Főegyházmege folytat le.

A vasparipás zarándok

A pinnyei Zombó Péter sajátos módon érkezett az alsóbodoki Esterházy János Zarándoknapra: két keréken teljesítette a 210 kilométeres útszakaszt! Bánfi Tünde interjúja.

- Mikor fogalmazódott meg benned, hogy kerékpáron szeretnéd teljesíteni az Alsóbodokig tartó távot?

- Egy évvel ezelőtt adódott lehetőségem először a felvidéki testvértelepülésünkre látogatni. Mélyen megérintett a helyiek kedvessége, barátsága, meleg vendégszeretete és a magyar származású gróf Esterházy János tiszteletére tartott emlékmise. Hazatérésünk után nekiálltam böngészni a térképet és felfedeztem, hogy ez az út akár kerékpárral is megtehető lenne. Tavaly KÖN zárásakor, a bodokiak búcsúztatásánál említést tettem ötletemről Paulisz Mariánnak, testvértelepülésünk polgármesterének, aki lelkesített. Majd, amikor idén szeptember elején már körvonalazódott az időjárás, lefixáltam mindkét polgármester úrral járműválasztásomat. Ők örömmel támogatták elhatározásomat.

- Milyennek találtad az oda-visszavezető utat?

- Győrig már ismerős volt a terep, majd onnan Komáromig kerékpárúton tudtam gond nélkül haladni. Felvidéken a sík domborzatot az utolsó húsz kilométeren felváltotta Zoboralja dimbes-dombos vidéke, de felkészültségemnek köszönhetően ez nem jelentett akadályt. 25,8 km/h-s átlagsebességgel értem célba. Hazafelé záporok, szemerkélő eső, élénkebb szél nehezítették utam jelentős részét. A helyiek navigációs tippjeit és kíváncsiságomat követve tíz kilométerrel többre sikerült a táv, viszont a barát-

ságtalanabb időjárás miatt gyorsabb tempóval, átlagosan 36,27 km/h-s átlagsebességgel értem otthonomba.

- Tájat, látványosságot tekintve melyik volt a kedvenc vidéked út közben?

- Tetszett a Komárom előtti, Koppánymonostorral határos erdőszéli régi úttörőtábor, illetve a Duna partjaig húzódó, magas fenyőkkel tarkított, nyugodt, hétvégi házas üdülőövezet. De például újszerű elméleti tudással és a magyarság meleg érzésével ajándékozott meg az az Ógyallán található tábla, melyen ez állt: Isten hozta Feszty Árpád szülővárosában! A Csitári hegyek lábánál is emlékezetes természeti látványban volt részem.

- Mennyi időre volt szükséged a célba érkezésig?

- Reggel fél 8-kor indultam és délután fél 6-ra érkeztem meg a szállásra.

- Milyen érzések járták át a lelked megérkezés-kor és az ott tartózkodás ideje alatt?

- Az első momentum azt volt, hogy feleségemmel telefonon tudattam érkezésem. Ezt követően Marián szívélyes és lelkes fogadtatásában, baráti ölelésében részesültem, majd elkészült a közös fotó, amit el is küldtem Fülöp Zoltán polgármesternek. Az ott töltött két nap felemelő volt. Az ünnepélyes szentmise magasztossága, az alsóbodokiak nagyrabecsülése, az ide érkező zarándokok tisztelgése gróf Esterházy János mártírpolitikus emléke előtt, mind-mind elérzékenyítették és egyben erősítették lelkemet.

- Milyen gondolattal zárnád az interjút?

- Mindezeket a kilométereket nem tudtam volna teljesíteni, ha nincs mellettem a feleségem és a családom gondoskodása, támogatása.

Nem maradhatnak az idősek ünnep nélkül

"Szeressük egymást gyerekek!" - éneklük immár hagyományosan a sopronkövesdi nyugdíjasok az idősek napján. Kovács Krisztina alpolgármester mesélt a hagyományos programról.

Már a termelőszövetkezet működésének idején rendeztek idősek napját Sopronkövesden. A Vöröskereszt helyi alapszervezete 2003-ban döntött úgy, hogy ezt a hagyományt folytatni kell, azóta minden évben ők rendezik az ünnepi alkalmat. A szervezet vezetői és aktívai személyesen kézbesítik a meghívókat, ami nem kis munka, jelenleg ugyanis 272 hatvanöt év feletti él a faluban.

- Mindenki nem tud eljönni, de általában száz-húsz körül szokott lenni a létszám. A kétezres évek elején a vöröskeresztes tagdíjakból - aminek a szabályok értelmében fele maradhat a helyi alapszervezetnél - finanszíroztuk az ünnepséget, de néhány év elteltével az önkormányzat megkeresésünkre úgy döntött, támogatja a rendezvényt. Ma már teljes egészében az önkormányzat állja a költségeket. A szervezést és az ünnep zavartalan lebonyolítását azonban ma is a helyi vöröskeresztesek végzik - adott tájékoztatást a sopronkövesdi idősek napjáról Kovács Krisztina alpolgármester.

A forgatókönyv minden évben tartalmaz, és meglepetéseket is tartogat. Elsőként Kovács Lászlóné, a Vöröskereszt helyi titkára köszönti a megjelenteket, majd a polgármester, illetve az iskola igazgatója üdvözli az ünneplőket. Fülöp Zoltán adja át a két tortát a jelen lévő és az évek számát tekintve soron következő legidősebb hölgynek és úrnak. (Ha a falu legidősebb polgára már tavaly is a legkorosabbnak számított, akkor a tortát az utána következő kapja.)

Gyertyagyújtással emlékeznek meg azokról, akik már nem lehetnek köztük, de ez az egyetlen szomorú programpontja a rendezvénynek. Hiszen az iskolások és az óvodások műsorát csak mosolyogva lehet nézni és a meglepetésfellépő is vidámságot hoz. Az ünnepi vacsora mellett már beszélgetni is lehet, a süteményeket pedig muzáj megdicsérni, hiszen a vöröskeresztes aktívák maguk sütik az alkalomra. A tombola - aminek nyereményeit a helyi vállalkozók ajánlották fel - mindenkinek tartogat meglepetéseket. Az est további részében pedig a zene és a tánc kap főszerepet. Úgy hallottuk, a sopronkövesdi nyugdíjasok nagyon szeretnek táncolni, ilyenkor nincs fájó derék és kényelmetlen cipő, még a bot is pihenhet...

Az ünnepi vacsora mellett már beszélgetni is lehet, a süteményeket pedig muzáj megdicsérni, hiszen a vöröskeresztes aktívák maguk sütik az alkalomra. A tombola - aminek nyereményeit a helyi vállalkozók ajánlották fel - mindenkinek tartogat meglepetéseket. Az est további részében pedig a zene és a tánc kap főszerepet. Úgy hallottuk, a sopronkövesdi nyugdíjasok nagyon szeretnek táncolni, ilyenkor nincs fájó derék és kényelmetlen cipő, még a bot is pihenhet...

Fotó: Pixabay

Az önkormányzat ajándéka a hetven felettieknek

A sopronkövesdi önkormányzat egyik régi és szép hagyománya, hogy az év végi ünnepek előtt megvendégeli idős lakóit. Száznolcvanöt hetven év feletti kap idén meghívót az idősek karácsonyára.

- A hetvenedik életévüket betöltött helyieknek pénzadománnyal tesszük minden esztendőben könnyebbé a karácsonyi bevásárlást, az ünnepvárást. Hogy ez ne legyen pusztán egy rideg, személytelen átadás, kulturális műsorral és egy kis uzsonnával tesszük meghittebbé. A korábbi években hagyományörzők, helyi csoportok, színészek is felléptek már az ilyen alkalmakon - tudtuk meg Fülöp Zoltán polgármestertől.

Idén, december 18-án a celldömölki Soltis Lajos Színház Magyar Álomvasutak című előadásával

kedveskedik az önkormányzat az időseinek. Az előadás Frikk Magdolna történetét meséli el, aki váratlanul megkapja a lehetőséget, hogy mozdonyvezetőként dolgozzon a Magyar Álomvasutak ZRT.-nél, ezzel valóra válik a gyermekkori álma.

A darabban elhangzó örökzöld kuplék és az egymást követő kabaréjelenetek biztosítják a felhőtlen szórakozást.

Remélhetőleg vidám és felejthetetlen estéje lesz a hetvenen túliaknak, akiket az előadás után meleg teával, forralt borral, kaláccsal és zsíros kenyérral is megvendégel az önkormányzat. Természetesen lesz idő a ráérős beszélgetésre is!

(Akiket érdekel a színházi előadás, a darab idejére csatlakozhatnak az ünneplőkhöz.)

Luca-napi gála: népzene mindenkinek!

Félérváró gálává nőtte ki magát a Kövirózsa Kulturális Egyesület és Cinege Művészeti Iskola Luca-napi koncertje. Az óvodásoktól a felnőttekig minden énekes, táncos, zenész megmutathatja tudását.

- Tíz éve hagyomány már Sopronkövesden a Luca-napi műsor, most is nagyon készülünk a bemutatóra. Bár az év vége mindenkinek zsúfolt, azt reméljük, hogy a műsorunkkal hozzá tudunk járulni az advent hangulatához - mondja két próba között Horváth Krisztina, a Cinege Művészeti Iskola igazgatóhelyettese, a Kövirózsa Kulturális Egyesület művészeti vezetője.

Csak a pandémia időszaka vehette el a sopronkövesdiektől azt a közösségi élményt, hogy a néptáncolni, citerázni és énekelni tanuló kicsik és nagyok decemberi műsorát élvezzék. A tavaszi időszakban sok fellépése van az együtteseknek, ősszel is sok minden történik, a KÖN után azonban nem volt megmutatkozási lehetőség. Erre találta ki Horváth Krisztina a Luca-napi alkalmat, amin tanítványai és csoportjai megmutathatják szüleiknek és az egész falunak, mit tanultak a tanév kezdete óta. Így vált a decemberi műsor valóságos gálává.

- Ilyenkor adódik alkalom arra is, hogy vendégül lássuk a fertőszentmiklósi partneregyüttesünket és egyszerre felvonultassuk a csoportjainkat az óvodásoktól a felnőttekig. Idén is így lesz; fellépnek a néptáncosaink, az énekesek és a citerások is. Jó visszajelzés ez a szülőknek is, akik láthatják a gyerekek fejlődését, a műsorunk második felében pedig

A Kövirózsa Énekegyüttes a Népek tánca - népek zenéje verseny országos döntője után Siófokon.

tudatosan karácsonyra hangoló adventi összeállítást nyújtunk - árulja el a művészeti vezető.

Korábban az Alkotóházban rendezték meg a Luca-napi koncertet, de úgy megnőtt a létszám, hogy kinőtték az ottani termet. Néhány éve már az iskola tornaterme a gálaműsor otthona, ahol színpadon, profi előadást nyújthatnak a népművészeti csoportok. A zenészpallánták - főként citerások és népénekesek - nyolcvanvan vannak, a néptáncosok negyvenen. A citerások közül negyvenegy sopronkövesdi, a többiek környékeliek. Ha mindenki csak két vendéget hív, velük együtt már az is háromszázhatvan résztvevő...

Horváth Krisztina kiemelte, a gálaműsorban mindig partnerek a szülők is, főleg az anyukák, akik több tálca süteménnyel érkeznek. De a művészeti vezető legnagyobb öröme az, amikor hosszútávon is látja munkája eredményét: a gimnazisták is visszajárnak hozzá, még a kollégiumokból is, sőt, több egykori tanítványa ma már kollégája.

Fotók: Horváth Krisztina

A kisebbek alkotta Kaláris Énekegyüttes is bejutott a Vass Lajos Népzenei Verseny Kárpát-medencei döntőjébe.

Töklámpás és mézeskalács is készült a bölcsődében

Cinca Katica: December

*Billeg-ballag December,
sóhajtva meg-megáll.
Köszönti egy hóember,
vidáman szalutál.*

*Rámosolyog December,
s megy tovább sietve,
várja őt a sok ember,
készülnek ünnepre.*

*Nagy csodát hoz December,
úgy hívják, Karácsony.
Fényt áraszt a szívekbe,
gyertyát gyűjt a faágon.*

*Kedves, öreg December,
olyan régen várlak,
pihenj meg egy keveset,
melegedj meg nálam.*

„A tél közeledtével, ahogy beköszönt a hideg idő, bölcsődénkben is egyre meghittebb a hangulat. Amíg lehetőségünk van, igyekszünk minél több időt kint tölteni a szabadban, hiszen ez nélkülözhetetlen az egészséges életmódhoz.” Szücsné Keresztény Éva intézményvezető számolt be a téli hónapok bölcsődei eseményeiről.

Az ősszel érkező gyermekek már egy közösséggé formálódtak és igazán élvezik a bölcsődei életet. Sok foglalkozást szervezünk, amin szívesen részt vesz mindenki. Októberben töklámpást faragtunk a gyerekekkel közösen. Márton nap alkalmából felelevenítettük Szent Márton legendáját, libás dalokat énekeltünk és lámpást készítettünk. Esős időben mindig sütünk-főzünk valami finomságot és a kézműves foglalkozások is nagy népszerűségnek örvendenek nálunk. Október végén sikeresen lezajlott a karácsonyi fotózásunk is. Most pedig nagy izgalom-

mal készülünk az előttünk álló ünnepi időszakra, ami mindenki szívét melengeti. A családról beszélgetünk, hogy ki, miért várja az ünnepeket. A téli terveink között szerepel a mézeskalács-sütés, mézeskalács-golyó és -házikó készítése, levelet írunk a Mikulásnak, madáretetőt készítünk és gondoskodunk a madarak etetéséről is. Reméljük, hogy az időjárás kegyes lesz hozzánk és karácsonykor élvezhetjük a hóesés varázsát.

A téli leállásunk december 22-től január 4-ig tart (első munkanapunk január 5-én, hétfőn lesz). Továbbra is kérjük a Kedves Szülőket, hogy akik hozzánk szeretnének beiratkozni, mindenképp a kívánt kezdési időpont előtt legalább fél évvel tegyék ezt meg a hely biztosítása érdekében. Fontos információ az is, hogy most már van lehetőség Sopronkövesd honlapjáról („Sopronkövesdi Zöld Szív Bölcsőde” fül alatt) letölteni a jelentkezési lapunkat.

Fotók: bölcsőde

Idő kell a szeretetre is!

„Piros-arany lombok között fújdogál az őszi szél,
hogya kicsit csöndben maradsz, meghallod, hogy
mit mesél.

Felhők hátán, tengeren túl hűvös idő közeleg,
bércek ormán, fenyvesek közt már a zord tél integet.
Földre hullott falevelet görget már az őszi szél,
figyelj csak jól, azt meséli: közeledik már a tél.”

/Kovács Barbara: Az őszi szél meséje/

Olyan jó lenne egy-egy pillanatnak, egy-egy napnak hosszabban örülni, s úgy megélni minden élményt, ahogy azt szeretnénk! - írja Fülöpné Hiddegh Csilla igazgató. Az óvodában élményeken keresztül nevelnek nyugodt, boldog kicsiket.

Hihetetlenül rohan az idő... Mi, ovisok, a májusi lapszámunkban jelentkeztünk utoljára, most pedig már - ahogy az idézetben is van -, közeledik a tél. Szerintem nem vagyok egyedül az érzéssel: úgy repülnek el hetek, hónapok, hogy szinte észre sem vesszük. Nem jut idő megállni, kicsit lassabban élni a napjainkat. Pedig olyan jó lenne egy-egy pillanatnak, napnak hosszabban örülni, s úgy megélni minden élményt, ahogy azt szeretnénk! Az óvodában megadjuk a gyerekeknek a lehetőséget: legyen idejük megélni a szép dolgokat, jusson elég idejük arra a tevékenységre, amit nagyon szeretnének, a mesét nyugodt környezetben, teljes átéléssel hallgathassák...

Már intézményi szinten is azt az álláspontot képviseljük, nem az a fontos, hogy minden nap legyen valami új, valami különleges. Sokkal inkább arra törekszünk, hogy adjunk időt egy-egy tevékenységet akár napokon keresztül is folytatni, ugyanazt a dalt akár egy hétig is énekelgetni, az izgalmas könyvet több napon keresztül is lapozgatni. Úgy érzem, sokkal inkább ez lett az óvoda feladata: biztosítani a rohanó mindennapok közepette a nyugalmat, a békét, az elmélyülést. Mindnyájan tudjuk, hogy erre otthon nincs elég idő. Éppen ezért igyekszünk ezt pótolni, s azt érezzük, jól tesszük. Amikor a gyerekek odajönnek és átölelik az embert, vagy odabújnak az óvó nénihez csak úgy, mindenféle alkalom nélkül, akkor a mi arcunkra is mosoly ül, és belső békénk a helyén van.

Persze ez nem azt jelenti, hogy unalmasan telnek a napjaink, egyáltalán nem! De nem kell ahhoz semmi különleges, hogy a gyerekek jól érezzék magukat. Élvezték, amikor az óvó néni és Gyuszi bácsi a zene világnapján kánont énekeltek, vagy amikor Ildi és Csilla óvó néni kőlevest főzött a népmese napján... Vagy amikor még a jó időben Iduka néni beiz-

zította a hangfalat és indult a buli. De a tízórais piknik az óvoda udvarán is hatalmas élmény volt. Napokig óriási lázban tartotta gyermekeinket – s velük együtt a felnőtteket is - az eset, amikor az akváriumban egyedül élő, Spuri névre hallgató teknős egyik reggelre tojásokat rakott... Mindjárt hívtuk is az állatorvost, hogy segítsen nekünk a rejtély megoldásában és a további tennivalóinkkal kapcsolatban. Mondanom sem kell, hogy tátott szájjal figyelték a gyerekek, ahogy Kriszta néni próbálja úgy tartani a teknőst, hogy ne harapjon az ujjába, míg Réka néni (Dr. Varga Réka állatorvos) Oxitocin injekciót szűrt bele. Közben persze a doktor nénitől rengeteg új dolgot tudhattunk meg a teknősök életéről. De az autómentes napi vonatozás is egy élmény volt! Alex (Dorina néni férje) a vonatokról, a mozdonyvezető munkájáról mesélt a Sünis és Nyuszis gyermekeknek, a Maci csoportosok pedig a régi vasutas relikviák és a gőzös megtekintése után a soproni játszótéren érezték nagyon jól magukat. A KÖN-ön a Fabi portán a Tücsök Zenekar koncertjét élveztük, de a szokásos agghegyi szünet sem maradt el Mihócza Laci bácsi (Miszter) portáján.

Ezeknek a tapasztalati úton történő „egyszerű” óvodai tevékenységeknek azért van nagyon fontos szerepe, mert ebben a korban a gyerekek érzékszerveiken, cselekvéseiken és élményeiken keresztül ismerik meg a világot. A közvetlen megtapasztalás segíti őket a valóság megértésében, fejleszti a kíváncsiságukat, a problémamegoldó gondolkodásukat, miközben pozitív érzelmi élményt nyújtanak, ami tovább motiválja a gyermekeket.

Nekünk, óvodapedagógusoknak, az a feladatunk, hogy az ovis mindennapokat megtöltsük élménnyel, jókedvvel, sok-sok szeretettel, hogy gyermekeink boldog óvodás évekre emlékezzenek vissza.

Gyerekek nélkül nincs igazi ünnep

Fotók. Sopronkövesdi Általános Iskola

Az év végi ünnepkörök főszereplői a gyerekek, Sopronkövesden sincs megemlékezés, közösségi ajándékozás és öröm az iskolások műsora nélkül. De nem csak a falut örvendeztetik meg, az iskolai közösség is ünnepel.

Pedáns táblázat mutatja Schweitzer Kornél iskolaigazgató számítógépén, mikor melyik osztály készül ünnepi műsorral. Alig kezdődött el a tanév, máris készültek a gyerekek a megemlékezésekre. Október 6-án az aradi vértanúk emléke előtt tisztelgett a község, az iskolások is műsort adtak, mécseszt gyűjtöttek. A mártír tábornokok élete példa a feltétel nélküli hűségre, hazaszeretetre. A tizenhármakon túl nem feledkezhetünk meg a többi mártírról, főleg, hogy a „tizenötödik aradi vértanú”, Kazinczy Lajos, leszármazottja a település lakója, a megemlékezés szervezője.

Az őszi még egy dátumot tartogat a magyaroknak: az '56-os forradalom kitörésének napját. Október 23-án a sopronkövesdi iskolában is megemlékeztek a szabadságharcról, és a piactéri koszorúzásra az 56-os zászló után a teljes iskolai közösség kivonult, főhajtással tisztelgett.

Örömtelibb ünnepekre készülhetnek kicsik és nagyok az őszi szünet után. Az idősek napi ünnepség sem nélkülözheti a gyermeki mosolyokat, az unokák szavatait, énekeit. Az iskolások ott lesznek a nagymamákat és nagypapákat köszöntő délutánon is.

Főleg az alsósok várják december elején a Mikulást, aki természetesen idén is meglátogatja őket, miközben az 5. osztályosok örömmel készülnek számukra rövid műsorral. "Persze csoki minden iskolásnak jár!" - árulja el Schweitzer Kornél igazgató.

Szent Miklós ünnepe után rögtön érkeznek a Luca napi hagyományok. Idén a szokásos Mikulásfutás is Luca-napján lesz, egybekötve a falukarácsonyfa díszítésével! A december 13-i jótékonyági rendezvényre hívnak mindenkit, hiszen az esemény fontos célokat szolgál!

Az advent időszaka az év talán legszebb napjait hordozza - a sopronkövesdi iskolában is. A gyertyagyűjtások meghitt, közösségi ünnepek a történelmi egyházak képviselőinek jelenlétében és a felsősök műsoraival.

Az iskolások jelentős része iskolai szervezésben legalább egy rorate misén is részt vesz, ami után a „karitásos nagymamák” finom reggelivel látják vendégül őket.

De a legnagyobb készülődés a falu karácsonyi ünnepségét előzi meg. Nincs falukarácsony sem iskolások műsora nélkül. Az ünnepi alkalmak és a gyerekek produkciói mögött pedig hol láthatóan, hol láthatatlanul ott állnak az iskola pedagógusai, akik évről évre, ünnepről ünnepre összeállítják, betanítják, gyakoroltatják és végigizgulják a rendezvényeket. Hogy a sopronkövesdieknek szebb és jobb legyen...

Fűben fában - és a forralt borban is van orvosság

Fotó: Pixabay

Az egykori római pincemesterek még azért keverték össze a borokat mindenféle fűszerrel, hogy megelőzzék a megromlásukat, a középkorban pedig a forralt bor kultúráját a szerzetesek terjesztették. Kazinczy Péter sok érdekességet írt meg a forró, illatos borról.

Örsi Ferenc nagysikerű ifjúsági regényében a talján fürdőmesterré átalakult Tenkes kapitánya nagy hangon kántálta, hogy „Fűben, fában, földben, vízben van az orvosság“! Na és a forralt borban! - tegyük hozzá gyorsan. Ennek a rómaiak által fűszeres borként emlegetett itálnak a fogyasztása a Kárpát-medencében minden bizonnyal egyidős az itteni borászkodással. Környékünkön a szőlőtermesztés és borászkodás pedig minden kétséget kizáróan már a Krisztus utáni III. században jelen volt, amit a Pinyne és Nagylózs között, a gyorsforgalmi út építése során feltárt villagazdaság és borospince is bizonyít. Az itt előkerült présházhoz hasonlóak eddig csupán Itália földjéről ismertek.

A forralt bor eredete az ókori rómaiakig nyúlik vissza, bár akkor még egészen más szerepet is töltött be az emberek életében. Az akkori pincemesterek azért keverték össze a borokat mindenféle fűszerrel, hogy megelőzzék a megromlásukat, elecetesedésüket. Ennek érdekében többek között ánizst, korian-

dert, gyömbért, kakukkfűvet és borsot adtak a borokhoz, majd ezt a keveréket felforralták. A fűszereknek és a forralási eljárásnak köszönhetően a bort így sokkal tovább el tudták tárolni. Az első receptet az I. században élt szakácsnak, Apiciusnak tulajdonítják. Ami így szól: "Végy egy üveg fehérbort, fél bögre mézet, egy teáskanál édesköményt, egy teáskanál őrölt borsot, hat datolyát vagy egy marék mazsolát. Tedd a mézet és a mazsolát vagy a datolyát egy lábosba, és öntsd hozzá a bort, majd forrald fel. Ha már forr, add hozzá a fűszereket folyamatos kavargatás mellett, majd vedd le a tűzről. Hagyd állni húsz percig, ha kell, szűrd le, és kínáld".

A rómaiak többnyire hidegen itták, de a téli napokon ők is felmelegítették.

A középkorban az emberek már szinte csak melegen fogyasztották, mert azt tapasztalták, hogy a fűszeres, forró ital segít elűzni a téli betegségeket. Ebben az időszakban a forralt bor kultúráját a szerzetesek terjesztették, nem véletlen tehát, hogy az első fennmaradt középkori recept latin nyelven íródott.

A XVI. századi változatban már fahéjat, vaníliát, pézsmát és szegfűszeget keverték a borhoz. A XVIII. századra pedig a különböző ünnepek, bálók, fogadások közkedvelt italává vált. Az akkori kor orvosai gyakorta alkalmazták emésztési panaszok, illetve megfázásos tünetek kezelésére.

Manapság a forralt bornak számos továbbfejlesztett változata létezik. Az angolok például szívesen öntik fel egy kis brandy-vel, az oroszok vodkával „higítják“, de vannak olyan országok is, ahol gyümölcslevet vagy teát kevernek hozzá. Bármivel is bolondítjuk meg a forralt bort, a legfontosabb, hogy mindenképpen minőségi bort használjunk, ha élvezetes élményt szeretnénk kapni.

A világ számos táján ismert és kedvelt ital, ebből következik, hogy rengeteg különböző recept létezik. Nincsen semmi sem kőbe vésve, mindenki a saját ízlésének megfelelően készítheti el. Használhat hozzá fehér vagy vörösbort, cukrot vagy mézet, előre elkészített fűszerkeveréket vagy a különböző fűszereket egyedi arányban adhatja hozzá.

Az "ahány ház annyi szokás" igazsága alól miért éppen a forralt bor lenne kivétel? Az azonban általánosságban elmondható, hogy a forralt bor készítésekor a leggyakrabban használt fűszerek manapság a feketebors, a fahéj, a szegfűszeg, a kardamom és a csillagánizs.

Testet-lelket átmelengető érzés a hideg téli napo-

kon, megiszogatni egy-egy bögrényi, gőzölgő forralt bort, ami nem csupán illatos és ízletes, hanem amellett, hogy segít felmelegíteni a testet, a szervezet egészségének a megőrzésében is szerepet játszik.

A forralt bor gyógyító hatása már az ókor óta ismert. A rómaiak és a franciák Hippocrasnak is hívták, az ókori görög orvosról, Hippokratésről elnevezve.

Elsősorban emésztést elősegítő hatását ismerték fel, emiatt volt az ókori lakomák záróitala. A középkorban afrodisziákumként (lásd keretes írásunkat) fogyasztották, ami miatt a középkori francia udvarban nagy népszerűségnek örvendett.

Becsapós az elnevezése; ugyanis nevével ellentétben a forralt bort nem szabad felforralni, csak lassú tűzön melegíteni, ha meg akarjuk őrizni a bor és a fűszerek ízét, illatát.

Mivel az alkohol 78 fokon forr, ha a bort tényleg forraljuk csökkeni fog az alkoholtartalma. Azt azonban minden autóvezetőnek tudnia kell: akármeddig forralja is a forralt bort, az utolsó öt százaléknyi alkohol soha nem fog elpárologni belőle!

Amitől hevesebb szerelmet remélnek

Afrodisziákumnak, magyarul vágyfokozónak nevezik azokat az anyagokat, ételeket, italokat vagy illatokat, amik a hiedelmek szerint élénkítik a nemi vágyat, fokozzák a szerelmet. Bár sokan nem veszik komolyan a hatásukat, a tudomány több esetben bebizonyította, hogy valami mégis van a dologban...

Hatásuk többféle lehet: javíthatják a vérkeringést, serkenthetik a hormontermelést, csökkenthetik a stresszt, növelhetik az energiát, vagy egyszerűen csak érzelmi és érzéki élményt nyújtanak.

A természetben sok olyan gyümölcs, fűszer és zöldség megtalálható, amit afrodisziákumként is emlegetnek. Ilyen a mandragóra, a ginzeng, a szezám, a szarvasgomba, a spárga leve, a petrezselyem mag-

ja, a zab, a koladió kivonata, egyes csucsor- és kosborfélék, az édeskömény, a tökmag, a gyömbér, a sáfrány, a fokhagyma, a szerecsendió, a szegfűszeg, sőt, még a cékla is. Egyes kultúrákban afrodisziákumnak számít az osztriga, a tenger gyümölcsei, a zeller, a kaviár, a tojás is - a fürjtojás különösen -, és persze a csokoládé. Vágyfokozónak tartják az ördöggyökeret, a komlófőzetet és a parfümököt is. Egyes harmadik világbeli országokban ma is keresett, bár sokszor tiltott, és drága szer a porrá tört kőrishagyma, a szarvasfélék agancsából készült porok és kivonatok, az orrszarvúak szarvából készült orlemény, amitől hevesebb szerelmet remélnek.

Az afrodisziákumokat Aphroditéről, a görög mitológia istennőjéről nevezték el. Ő a habokból kagylóhéjon kiemelkedő szépség, a szerelem istennője.

Mit tehet az anyuka, ha válogatós a gyerek?

Kisgyermekem válogatós lett, pedig csecsemőként mindent megevett - gyakori panasz ez az 1-3 éves korú gyermekek családjában. Virágh Imréné Kati védőnő segít megoldani a problémát.

Ebben az életkorban egyes kisgyermekek egyáltalán nem hajlandóak új ételeket, italokat megkóstolni, mások elutasítják a korábbi kedvenceket. Néhányan mind a kettőt teszik! (Ez a szokás egyes nézetek szerint évezredekkel ezelőtt azért fejlődött ki, hogy megvédje a már járt tudó kisgyermeket attól, hogy mindent megegyen a földről.)

Második életévükben a kisgyermek elkezdik megtanulni érvényesíteni az akarátukat. Ennek az egyik kifejezési módja az, hogy maguk szeretnék eldönteni mit esznek, és közben tesztelik a felnőttet, kipróbálják, meddig mehetnek el. Minél válogatósabb a gyermek, az anyukák annál jobban aggódnak amiatt, hogy nem kapja meg mindazt a vitamint és ásványi anyagot, amire szüksége van. Ha minden étkezés harc, az evés nem az öröm, hanem a feszültség forrásává válik. A leggyakoribb hibák, amiket a legjobb szándék mellett is gyakran elkövetünk:

Tejet kap az étkezések között vagy étkezések helyett, amikor keveset evett? Egyéves kor alatt tehéntejet nem szabad adni a babáknak és számos szakértő egészen 3 éves korig javasolja a tehéntej (valamint más állati és növényi tejek) kerülését. Egyrészt összetétele miatt megterheli a kisgyermek szervezetét, másrészt a túl sok tej megtölti a gyomrát. 1-3 éves korban napi 500 ml tejalapú táplálék (anyatej vagy tápszer) ajánlott.

Megengedett az étkezések közötti nassolás, hogy mégis legyen valami a gyomrában? A kisgyermek gyorsan megtanulja, hogy nem muszáj megenni az ételt, ha kap nassolni valót.

Kanállal etetik, mert így többet eszik meg, mint ha önállóan enne? Meg kell tanulniuk szabályozni ételbevitelüket, még ha ez hosszabb időt is vesz igénybe.

Idegesek vagyunk az étkezésekor, unszoljuk, édesgetjük vagy megvesztegetjük a gyereket? A kisgyermek megérzi a feszültséget, ettől még inkább nem fogják megenni és megszeretni azt az ételt, amit a szülő kínál.

Olyan ételeket készítünk, melyekről tudjuk, hogy a kisgyermek szereti? Ha nem adunk neki olyan ételt, amit korábban elutasított, a kisgyermek

soha nem tanulja meg, hogy elfogadja azt később.

Szaladunk a gyermek után vagy a tévé előtt etetjük, hogy eltereljük a figyelmét az evésről? Ha a maga kezébe veszi az irányítást, hogy hol és mikor egyen, nem lesz lehetősége megszeretni az új ételeket.

Mit tehetünk, hogy túléljük ezt az időszakot? Együnk együtt a gyermekekkel. A kicsik tapasztalatból tanulnak. A szülői példamutatás van a legnagyobb hatással arra, hogy a kisgyermek megkóstolja az ételeket. Legalább három főétkezésre és 2-3 kisebb, hideg étkezésre van szükségük. A rendszerességgel elkerülhető, hogy a gyerek hosszú ideig ne egyen semmit vagy nassoljon. Minél jobban megismer egy ételt, annál inkább elfogadja és megszereti. Gyakori hiba, hogy a válogatós gyerekek szülei csak azt a néhány ételt készítik el, melyről tudják, hogy gyermekük szívesen fogyasztja, és nem is kínálják azzal, amit korábban elutasított. Minden lehetséges alkalommal dicsérik meg, ha jól vagy szépen evett! A kisgyermek imádják, ha a figyelem középpontjában lehetnek. Ha több figyelmet kap a rossz viselkedésért, mint a jóért, akaratlanul is a rosszat választja. Tipikus hiba válogatós kisgyermek esetében, hogy azért kerülnek a figyelem középpontjába, mert nem esznek. Mutassunk példát! Mutassuk meg a gyermeknek, hogy megesszük és élvezzük azokat az ételeket, amelyeket szeretnénk, hogy ő is megegyen, és mondjunk róluk pozitív véleményt! Ne tegyünk túl nagy adagot elé: válogatós kisgyermek hajlamos elbizonytalanodni egy nagy tál étel láttán. Vidám légkörben, társaságban a kisgyermek jobban esznek. A már megszokott, elfogadott ételek mellé gyakran kínálunk újakat is, hogy lehetősége legyen megismerkedni az ízekkel.

Vigyünk magunkkal bevásárolni, engedjük, hogy ő vegye le a kertben a termést, meséljünk neki a különböző élelmiszerekről, mondjuk el, mit készítünk belőle a családnak. Sok kisgyermek élvezi, ha részt vehet a főzésben.

Lehet, hogy csak hetek múlva látunk változást, de megéri türelmesen kivárni, míg ismét jó evővé válik a kis válogatósunk. Ha tudatosítjuk magunkban, hogy ez egy életkori sajátosság és nem stresszelünk miatta minden étkezésnél, a gyermek hamar ráérez, hogy nem a „fénnyéssel” kell kivívnia a figyelmet.

(Forrás: Szülői útmutató)

Sopronkövesdet választották

Farkasné Nyerges Andrea két olyan fiatal házaspárt mutat be, akik Sopronkövesden rendezték be családi otthonukat.

Kállai család: városról falura

Barbara és László 2019 januárjában ismerkedtek meg egymással Sopronban, egy közös ismerősük által. A következő évben házasságot is kötöttek s első lakóhelyüknek Sopront választották. Kezdetben lakásban éltek, majd Kristóf megszületése előtt úgy döntöttek, hogy családi házban szeretnének élni. A terveik között először az szerepelt, hogy egy régi házat újítsanak fel, de számolva a költségekkel s az egyéb teendőkkel mégis úgy gondolták, hogy egy új, a saját ízlésüknek megfelelő otthont építenek. Egy helyi ismerősüktől tudták meg, hogy Sopronkövesden vannak eladó telkek. Többször eljöttek megnézni a környéket, végül 2020-ban meg is vásároltak egy telket. A kis család 2023-ban költözött be Liget utcai házukba. 2024-ben megszületett Kristóf kistestvére, Áron is. Idősebb fiuk 3,5 éves s a helyi óvoda Maci-csoportjába jár.

Szabadidejük bár kevés, mégis szívesen vesznek részt a kisgyermeknek szóló eseményeken, többek között a Három Királyfi, Három Királynő Mozgalom keretében megrendezett „Gyereket a magasba!” programon.

Fotó: Kállai család

Kelemen család: gyerekkori szerelem

Daniella és Csaba már 20 éve alkotnak egy párt. Szerelmüket 2019-ben házasságkötéssel pecsételték meg és Sopron belvárosában kezdtek közös életet. Még ugyanebben az évben megszületett kislányuk, Szofia.

Csaba Ausztriában dolgozik ácsként, Daniella pedig a soproni kórházban mikrobiológiai asszisztensként végzi munkáját. Nagyon szereti a szakmáját, így a GYES lejártá után vágyik vissza a labor világába. Mindig is szerettek volna olyan környezetben lenni, ahol sok fiatal él s a település is jól frekventált. Egyrészt sok jót hallottak a faluról, másrészt a gyorsforgalmi út közelsége, a település látképe is elnyerte tetszésüket.

2023-ban megszületett Léna és májusban sikerült is beköltözniük

kövesdi otthonunkba. Nagyon sok munkával járt az építkezés, de most már tudják értékelni a befektetett energia gyümölcsét. A beköltözésük óta néhány helyi programon is részt vettek. A KÖN-re, az óvoda által szervezett családi napra és a szülői bálra is szívesen emlékeznek vissza. Szeretnének a gyerekekkel minél több helyre eljutni a nagyvilágban.

Fotó: Kelemen család

Az önismeret már fél egészség

Az önismeret meghatározza egyéniségünket, hétköznapi tevékenységünket. Szerencsére fejleszthető! Tóth Zsuzsanna írása.

Szorongunk. Minden nap. Minden egyes nap van valami, ami szorongást okoz. Ha nem vagyunk valóban szorongató helyzetben – mert van hol laknunk, ki tudjuk fizetni a számláinkat, egészségesek vagyunk – mi akkor is találunk magunknak olyan gondolatokat, ami miatt szoronghatunk. Akkor szorongunk azon, mi lesz, ha nem tudunk elég simulékonnyak lenni a kollégáinkhoz vagy a főnökünkhöz, és elveszítjük a munkánkat. Mi lesz, ha nem tudjuk törleszteni a hitelt... Egészségesen is képesek va-

a gondolat már segít abban, hogy másképp lássam a szorongásaimat.

Felelősek vagyunk a saját gondolatainkért (és tényleg kizárólag a sajátjainkért!), hiszen ezek határozzák meg, hogyan érezzük magunkat. Minden napnak minden pillanatában.

A nap végén nekünk kell a tükörben saját szemünkbe néznünk. Hogyan is tehetnénk meg, hogy mások vélt vagy valós elvárásainak megfelelően neveljük fel a gyerekeinket, alakítjuk a párkapcsolatunkat, ápoljuk a kapcsolatot a szüleinkkel és más emberekkel? Van nekünk saját értékrendünk és vannak saját értékeink, bár gyakran magunk sem látjuk, vagy elbizonytalanít bennünket a környezet ezek érvényességében.

A megfelelő önismeret védőhálóként segít megtartani minket, hiszen egyáltalán nem számít, ki mit gondol vagy mond rólunk, ha mi magunk tisztában vagyunk a gyengeségeinkkel, a hibáinkkal, a képességeinkkel, a tudásunkkal és az emberi minőségünkkel. Az önismeret fejleszthető, érdemes időt szánni rá, hogy a folytonos szorongást feloldhassuk.

Ha a fókusz a negatív, szorongást, stresszt okozó gondolatokon van, akkor ne csodálkozzunk, hogy alig-alig találunk örömet a napjainkban, estére hullafáradtak és türelmetlenek leszünk.

Az ismeretekhez ma már könnyen hozzá lehet férni, ezért sokan tisztában vagyunk vele, hogy a hosszasan fennálló stressz maradandó nyomot hagy a lelkünkben és a testünkben, megbetegíthet bennünket.

Minden nap egy új lehetőség arra, hogy felülírjunk egy-egy téves sémát a gondolkodásunkban, áthelyezzük a hangsúlyt az általunk fontosnak és érvényesnek gondolt értékekre – és kiálljunk magunkért. A változás mindig egy apró lépéssel kezdődik.

gyunk azon szorongani, mi van, ha egy súlyos betegség máris kialakulóban van bennünk.

Ó, és abban is jók vagyunk, hogy tudjuk, mit gondolnak rólunk mások. Természetesen nem azt gondoljuk, hogy elismerik a teljesítményünket és a jó tulajdonságainkat, hanem azt, hogy biztosan butának, kevésnek, ilyennek és olyannak tartanak.

Előre tudjuk, hogy ki mit fog gondolni, ha mi ezt vagy azt mondjuk. Azért nem teszünk meg dolgokat, mert tudjuk, hogy mások mit fognak arról gondolni. Hol vagyunk mi magunk ebben a gondolkörben? Hogyan érvényesülnek itt a saját jóllétünkre való törekvésünk, az igényeink és a boldogságunk? Úgy tűnik, ezeket áthelyeztük mások kezébe.

Mennyire oldódna a szorongás benned, ha azt mondanám, hogy biztosan jónéhányan vannak, akik valóban azt gondolják rólad, amit feltételezel. Semennyire? És, ha azt mondanám, hogy az emberek túlnyomó többsége egyáltalán nem gondol semmit rólad? Pont ugyanúgy teszi a dolgát, éli az életét és pont ugyanúgy szorong, mint te én. Nekem ez

Fotók: Pixabay

Kulcskérdések a tájház tájáról

Menyhárt Ildikó nem csak tudósít a tájházban történekről, el is gondolkodtat bennünket.

A nyári időszakban inkább környékbeli kirándulók keresték fel a és méltatták a Sopronkövesdi Tájház rendezettségét, tárgyi gyűjteményének gazdagságát. Több alkalommal kirándulócsoport járt nálunk, és nem is egyszer gyermekzsivajtól volt hangos.

Esterházy János és Somogyváry Gyula egymáshoz hasonló mártír életútjára irodalmi összeállítás keretében, alsóbodoki testvértelepülésünk delegációjával közösen emlékeztünk. A KÖN alatt a látogatók mellett kiállítók, fellépők népesítették be a portát. A Soproni Alkotókör rendezte meg itt tárlatát,

Joós Tamás megzenésített versekkel, a Vasvári Színjátszó Kör vásári komédiával szórakoztatta a közönséget. Az épületben is sokan időztek és fedeztek fel valami érdekeset a konyhakredencen, vagy éppen a saját emlékeik között. Az istállóban gyermekek „járatták meg” a kissé kiöregedett hintalovakat, a nagyobbak az udvarban, népi játékokkal teheték próbára ügyességüket. Időszaki kiállításunkra kulcsokat gyűjtöttünk a faluból, ritkaságszámba menő darabokat is bemutathattunk.

Jó érzéssel gondolok vissza minderre és biztos vagyok benne, hogy valamennyi látogató vitt magával valamit. Nem kell itt nagy dolgokra gondolni, hiszen ez nem egy felkapott kirándulási helyszín vagy bevásárlóközpont, ahonnan papírtáskákkal megpakolva indul haza az ember. Ez csak egy paraszti/polgári porta, ahol az ember időutazáson esik át, élményeket idéz és benyomásokat szerez. És ezek közül egyik sem a legmenőbb dolog manapság, nem is kapható pénzért. Nem fizetségért adtuk az udvarban megtermett gyümölcsöt sem, a nyár eleji „fosókát”, a júliusban érő szedret vagy a KÖN idején leszedésre váró őszibarackot sem. Sőt, kínáltuk is jó szívvvel, hiszen ezek is helyi értéket, egyediséget hordoznak. Annak idején kapáló, kaszáló emberek enyhítették szomjukat a savanykás apró ringlóval, ami "álék", gyepük bozótosaiban bőven termett. A Szedres fasor lombkoronái alatt kocsikázó Széchenyiek is kedvükre csemegézhetek az ott termő gyümölcsből. Bár erről hiteles feljegyzések nincsenek, de az biztos, hogy bőven termettek azok a fák, és ha a gazdag nem is, a szegényebbje szívesen csipegetett belőle. De az egyszerű, dolgos ember számára mégis inkább az agghegyi szőlők magról kelt poncichter barackját teremtette a jó Isten. Idén a tájházi portán mindhárom gyümölcsből sok termett. Aki betért, kóstolta, és jó szájjal fordult ki a kapun.

Hogy miért is jutott mindez így az eszembe? A cso-
da se tudja, de a helyi, a hagyományos, az érték, a
közösségi szavak mind magyarázatul szolgálhatnak.
Bennem jó érzéseket keltenek, és a nyári élmények-
re visszagondolva tovább éltetnek az őszi időszak-
ban is. Mert ezek olyan kulcsfontosságú dolgok,
amiket nem lehet mások elől kulcsra zárva tartani.
Ezért, havonta egy meghirdetett szombat délután
nyitva lesz a kapu, és visszavárja azokat, akik jártak
nálunk, de várja azokat is, akik még nem néztek kö-
rül a portán. Bár ősszel inkább más jellegű finomsá-
gok lesznek a kínáló tálon, a jó szívvvel adás vita-
minforrásai lehetnek az emberi léleknek. Hívunk,
várunk, nyitunk mindenki felé, hogy érezze a közös-
ségi együttlét értékeit. Az ajtókhöz, amik múlt, jelen
és jövő között az átjárást adják, egy picike kulcs ott
lapul valamennyiünk zsebében.

Hát akkor lássuk is ezt a „kulcs” kérdést!

A fontosabb, jelentősebb kulcsokat kulcstartón
mindig magunknál hordjuk, hogy kéznél legyenek.
Akár kapu, ház, lakás, garázs vagy autó kulcsa, az
mind ott lifeg a karikán. Minél több a kulcs, annál
nagyobb a vagyonunk, és annál többre akarunk vi-
gyázni.

Persze, vannak társadalmi kulcsok is, amikre nem
önös érdekből, hanem kötelességből, felelősségvál-
lalásból kell vigyázni. Ilyen Sopronban a Hűségka-
pu kulcsa is, ami a várossá nyilvánítás 700. évfordu-
lójának állít emléket. A szabad királyi városi rang a
fejlődést tette lehetővé. De hasonló az önkormány-
zati választások alkalmával a pozícióba került pol-
gármesternek átadott kulcs is.

Nekem is voltak, vannak és lesznek kulcsaim.
Emlékszem, hogy kezdődött. Kislány koromban volt
egy kincses ládikám, abban tartottam kulcsra zárva
minden kis kacatomat. Nagybacsikaként a naplóm,
amibe titkos gondolataimat beleírtam, az is olyan
zárható könyvecske volt. A kulcsát meg eldugtam,
hogy senki bele ne olvashasson. Aztán belenőttem
abba a korba, amikor elkezdtem keresgélni egy más-
fajta kulcsot, ami szívhez vezetett. Amikor megta-
láltam, jól bezártam, hogy megmaradjon. A kulcsból
kulcsfigurát csináltam, de végül az átjáró kulcsa el-
veszett. Bent maradtam vagy kívül, azt nem tudom,
de nem volt kellemes állapot.

Aztán jöttek mindenféle álkulcsos sperhakisok,
akik azt akarták, ami nem is volt az övék. Mostanra
már tudok egy s mást, például azt, hogy nem min-
den kulcs nyit meg minden ajtót, és hogy az arany
kulcs minden ajtóba beleillik, meg ilyeneket. De
legfőképpen azt, hogy a kulcsfigura mindenben
mégiscsak én vagyok. Magam vagyok a helyzet kul-

Fotók: Menyhárt Ildikó

csa is, amit én tartok a kezemben, De mivel, az én
óvónénis kezemet általában mindig fogja valaki, hát
inkább legbelül tartom a szívem tájékán. Ezért nem
is félek attól, hogy lesz olyan helyzet, amikor be-
adom a kulcsot. Majd ha ez bekövetkezik, nem fo-
gok félni, állok majd ott kapuban és várok. Akkor
kilép Szent Péter a kulcsosomóval a kezében. Kö-
szöntöm, telve vagyok izgalommal és bizakodással.
Ő mosolyog rám és kezet nyújt. Úgy érzem, célom-
hoz értem, és bebocsájtást nyerek egy ajtón, ahova
érdemeim szerint tartozhatok. Ha jól használtam a
mások lelkéhez kapott kulcsot, méltó helyre kerü-
lök, ha nem, akkor még sok feladat vár rám. Aztán
Szent Péter bedugja az egyik kulcsot a zárba és ki-
nyitja az ajtót...

Tovább nem időzök a fellegekben, még van dol-
gom idelent is elég. Jelen esetben éppen az, hogy
lámpást tartsak egy mondás fölé, miszerint „rég
kulccsal nem nyílnak új ajtók”. Mert bizonyára jó
sötét lehetett annak idején, ezért nem vette észre
senki sem, hogy az új ajtóhoz való kulcsot is a régi-
ből csinálták és nem szögről akasztották. Így van ez
az életben is. Szellemi örökségünk, gyökereink, ke-
resztény értékrendünk nélkül nem lennének új ajtók,
és elődeink, elhunyt szeretteink gondolkodása, ne-
veltetése révén új kulcsaink sem.

Gyűjtsünk értük gyertyát és emlékezzünk rájuk
hálával telt szívvel!

Vadászati jog Sopronkövesden

Az őszi és a téli hónapok a vadászat szempontjából is különös jelentőséggel bírnak, több nagyvad vadászati ideje ugyanis erre az időszakra esik - írja összefoglalójában Kelemen Dávid helytörténész.

Az alábbiakban Széchényi János grófról és az 1900-as évek első felének sopronkövesdi vadászati szerződéseiről lesz szó. A vadászati jog a vadászterületnek minősülő erdőterület tulajdonosát illette meg. Bérbeadása a község számára jelentős bevételt és előnyöket eredményezett. A kövesdi erdő a horpácsi vadászterülethez tartozott: jelentős terjedelmű vadászterület volt, Nagycenkől Sopronkövesden és Peresztegen át egészen az undi-zsirai határig, a röjtökmuzsaji erdőktől az újkéri határig terjedt. Fogoly, fűrj, fácán, mezei nyúl, üregi nyúl, őz és szarvas bőven akadt a nagy erdőségben. Meghatározott időszakban körvadászatok tartottak vendég vadászokkal, vadőrökkel, fegyvertöltőkkel, hajtókkal és kutyákkal. A nagyobb vadászatok rangos eseménynek számítottak, biztosították a szükséges húsellátást, és hozzájárultak ahhoz, hogy a vadállomány ne szaporodjon el a kívánt mértéken felül.

Az 1872. évi VI. törvény életbelépése óta a Széchényi-család volt Kövesden a vadászati jog bérlője. Az 1908-as bérszerződés szerint és az 1920-as években gróf Széchényi Dénes, az ő 1934-es halálát követően pedig fia, Széchényi János. A község levéltári irataiban az 1923., 1930. és 1935. évi vadászati bérszerződés maradt fenn. Részletek az 1923. december 31-én aláírt szerződésből:

„Sopronkövesd nagyközség képviselőtestületének megbízásából a község elöljárósága az 1883. évi XX. t. c. 3. §-a értelmében ezennel haszonbérbe adja a község 1311 kat. holdnyi külterületén gyakorolható vadászati jogukat Nagyméltóságú Gróf Széchényi Dénes úrnak 6 (hat) egymás után következő évre, vagyis 1924. évi február hó 1-től 1930. évi január hó 31-éig évenként október hó 1-jéig a község pénztárába fizetendő 120 mm őszi búzáért és 40 (negyven) \square^3 méter kemény tüzelőfáért (20 \square^3 méter hasáb, 20 \square^3 dorong), és pedig oly feltétellel, hogy az évi búzábér a fizetés esedékességékor a budapesti terménytőzsdén dívó középár szerint készpénzben fizetendő, míg az évi 40 \square^3 méter fa évenként természetben adandó ki. [...] A vadászatot bérlő személyesen és ven-

dégei, valamint alkalmazottjai által gyakorolja, azt albérlébe nem szabad adni. [...] Köteles a bérlő a dűvadakat és kártékony szárnyasokat (hēják, vércsék, szarkák, tarka varjú) és üregi nyulakat rendszeresen irtani. [...] Bérlő a vetéseken és gazdasági terményekben a vadak által okozott károkért felelős és a jogos vadkárt, amennyiben [a] károsult kárát 8 napon belül a helyhatóságnak bejelenti, – a bérlő megtéríteni tartozik. [...] A szőlőhegy csak a téli körvadászatok alkalmával vadászható meg. [...] Nagyméltóságú Gróf Széchényi Dénes úr ezennel haszonbérbe veszi Sopronkövesd nagyközség 1311 kat. holdnyi vadászterületét az ezen szerződésben kitett bérért és feltételek mellett az ugyancsak e szerződésben megállapított időre és feltételek mellett. [...] Bérlő megengedi, hogy az Agghegy dűlőt őrző szőlőpásztor hosszú fegyverrel őrizhesse a rábízott területet.”

Széchényi János bajor hegyi vérebei, Solo Horpács, Sven Horpács és Rüdán von Wienerwald láthatók kísérőjükkel a Magyar Véreb Egylet 1932. május 11-i kiállításán. (A Vadászkutya, 1940. szept. 15., 75.)

Fotó: Pixabay

Az 1935-ben János gróffal megkötött szerződésben már mintegy 1900 kat. holdnyi vadászterület szerepel, a határbeli kisebb birtokosok és közbirtokosok, a sopronkövesdi erdőbirtokossági csoport, valamint az Országos Földbirtokrendező Bíróság által 1925-ben a Dénes gróf birtokából megváltott és a gróf által megváltás címén leadott és a kövesdi igényjogosultaknak juttatott ingatlanok. A bérlet tízévi időtartamra (1935. augusztus 1-től 1945. július 31-ig) kötötték évi 1495 pengő bérösszegért. Néhány új elem a korábbi szerződéshez képest: a vadászterületen új vadat csak a községi képviselőtestület előzetes engedélyével szabad telepíteni, hajtóvadászatot a vadászterület ugyanazon részén minden évben csak egyszer szabad tartani, kopókkal és agarrakkal vadászni tilos; hóban a földön csapatban lévő foglyokra lőni nem szabad; élővadat a földművelésügyi miniszter engedélyének birtokában is csak a községi képviselőtestület előzetes engedélyével (!) szabad befogni. A vadászterület egyharmad részét a bérlet utolsó évében az előjárósággal egyetértésben kíméleti területnek kell kijelölni.

A bérlő köteles a róka és borz kotorékot minden évben április végéig kiásatni, a kártékony szárnyas és szörmés vadat pedig az előírt feltételek mellett

méreggel is irtani. (Ez alól indokolt esetben a járási főszolgabíró adhat felmentést.) A bérlő köteles vadetetőket felállítani és azokat rendszeresen feltölteni, a nyulak etetéséről pedig kis köteg takarmány kiakasztásával gondoskodni. A bérlő köteles a vadászterület őrzéséről gondoskodni, és e célból lehetőleg vizsgázott vadőrt alkalmazni, de megfelelő díjazás mellett a községi erdőőrt, mezőőrt is megbízhatja. A bérlő hozzájárul, hogy a sopronkövesdi birtokosok tulajdonában lévő Cerina dűlőből a Fertőszentmiklóásra vezető törvényhatósági útra csatlakozó uradalmi magánúton a község birtokosai szabadon közlekedhessenek.

Széchenyi János az 1940-es évek elején a Magyar Véreb Egyesület ügyvezető elnöke volt, kitűnő vadász, akinek bajor hegyi vérebei több alkalommal elismerést, oklevelet nyertek. Haller Alfréd gróf 1939-ben egy nagyszerű röjtökmuzsaji vadászat után a Magyar Vadászbizottságban így méltatta Széchenyit és kutyáját: „Le sem írhatom, hogy mit dolgozott az a véreb s én, aki elég jó ebet láttam már életemben, gondolatban kalapot emeltem gróf Széchenyi János remek vérebe, mintaszerű vadászszemélyzete s főként Széchenyi János barátom előtt, akiben jó vadászt és igazi urat ismertem meg!”

Maróti Béla vadászmester, a Magyar Véreb Egyesület vezetőségi tagja gróf Széchenyi Jánost a legnagyobb nevek közt sorolja fel, akiknek köszönhetően fennmaradt Magyarországon a sebzett nagyvad keresésére hosszú évtizedek, évszázadok alatt kitevőztetett speciális kutya, a véreb.

(Forrás: Az összefoglalás a szerző megjelenés alatt álló községtörténeti monográfiájából származik. A források tételes feltüntetésére terjedelmi okok miatt nincs lehetőség.)

Grófi véredek Bajorországból

A bajor hegyi vérebeiket az 1800-as években tenyésztették ki, feltehetőleg hannoveri és tiroli kopók keresztezésével. Nagy mozgásigényű kutya-fajta és értelmes, könnyen tanítható. Vadászati szempontból kitűnő tulajdonsága az is, hogy rendkívül kitartó. Átlagos marmagassága 51 centiméter, tömege 25-35 kilogramm. Valamivel alacsonyabb és könnyedebb felépítésű a hasonló fajtánál, a hannoveri vérebnél.

Fotó: Pixabay

Fejlesztés a sopronkövesdi Nefelejcs óvodában

Győr-Moson-Sopron Vármegye Önkormányzatának területfejlesztési keretéből a vármegye közgyűlésének támogató szavazatával a TOP PLUSZ-3.3.1-21 kódszámú, „Gyermeknevelést támogató humán infrastruktúra fejlesztése” elnevezésű konstrukcióra benyújtott pályázat keretében összesen 186,57 millió forint európai uniós, vissza nem térítendő támogatás felhasználásával valósult meg Sopronkövesd községben az óvoda felújítása.

Sopronkövesd Község Önkormányzata kiemelt célként tekint a gyermekek napközbeni ellátásának folyamatos fejlesztésére. E törekvés jegyében valósult meg a Sopronkövesdi Nefelejcs Óvodát érintő infrastrukturális és szolgáltatásbeli fejlesztés, amely a gyermekek fejlődését szolgáló környezet minőségét jelentősen javította.

A projekt keretében a meglévő óvodaépületen belül új fejlesztő terek kerültek kialakításra, miután a korábban itt működő főzőkonyha üzem kiköltözött. A belső átalakítás révén olyan korszerű helyiségek jöttek létre, amelyek lehetőséget biztosítanak 1–2 órás fejlesztési foglalkozások megtartására. A projekt során fejlesztő-foglalkoztató helyiségek, öltözők és szociális blokkok létesültek nagyrészt belső átalakítással, mindezek a gyermekek kényelmét és a szakmai munkát egyaránt szolgálják. Az óvodai étkeztetés zavartalan biztosítása érdekében tálalókonyhai helyiségek is kialakításra kerültek. Emellett az óvoda megnövelt telkén egy teljesen új főzőkonyha épült fel, amely a modern karkövetelményeinek megfelelően készült. Külön figyelmet kapott a fenntarthatóság is: az új konyhaépület tetőszerkezetére napelemes rendszer került telepítésre, amely képes

fedezni az épület elektromosenergia-igényének jelentős részét.

A beruházás eredményeként a 75 db férőhelyes óvodai ellátás színvonalának fejlesztésére kerülhetett sor. A fejlesztés révén Sopronkövesd tovább erősítette elkötelezettségét a családbarát, gyermekközpontú intézményrendszer fenntartása és fejlesztése mellett, és újabb lépést tett a helyi közösség életminőségének javítása felé.

A beruházás sikeresen befejeződött, a projektről bővebb információt a www.sopronkovesd.hu oldalon olvashatnak.

A projekt a Széchenyi Terv Plusz, Terület- és Településfejlesztési Operatív Program Plusz program keretében valósult meg. Konzorciumi partner a Győr-Moson-Sopron Vármegyei Önkormányzati Hivatal volt. További információ kérhető: Sopronkövesd Községi Önkormányzat, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77., 99/536-000; jegyzo@sopronkovesd.t-online.hu

Hagyományőrzéssel a gazdaság élénkítéséért Sopronkövesden

Győr-Moson-Sopron Vármegye Önkormányzatának területfejlesztési keretéből a vármegye közgyűlésének támogató szavazatával Sopronkövesd Községi Önkormányzata támogatást kapott a TOP_PLUSZ-1.1.1-21-GM1-2022-00009 azonosító számú és „Hagyományőrzéssel a gazdaság élénkítéséért Sopronkövesden” című projekt megvalósítására. A TOP PLUSZ-1.1.1-21 kódszámú, „Helyi gazdaságfejlesztés” elnevezésű konstrukcióra benyújtott pályázat keretében összesen 40,98 millió forint európai uniós, vissza nem térítendő támogatás felhasználásával Sopronkövesd községben új gyógynövényház épült.

Sopronkövesd Községi Önkormányzat a helyi gazdaságfejlesztés elősegítése érdekében közösségi gyógynövényház építését valósította meg, amely egy tágas gazdaságfejlesztési közösségi térből és egy tároló helyiségből tevődik össze. A projekt szakmai tartalmát képezte egy speciális bemutató tér (jurta), valamint egy fazekas sarok kialakítása is, a kihaló félben lévő mesterségek mentorálására. A közösségi gyógynövényház és a speciális bemutató tér is lehetőséget ad a helyi (és környékbeli termelőknek), hogy termékeiket szakszerűen tudják feldolgozni, tárolni és értékesíteni. Lehetőséget biztosít továbbá képzésekre, oktatásra, új ismeretek meg-

szerezésére tanfolyamok, előadások keretében. A gyógynövényház mellett kialakított fazekas sarok eszközei egy korongozógép és egy kemence, amelyek használatával népszerűsíthető a fazekas mesterség.

A projekt keretében megvalósult tevékenység az Önkormányzat részéről a helyi gazdaságot támogató fejlesztés: a helyi gazdasági tevékenységet folytató egyéneket, szervezeteket támogatja. A létrehozott új épülettel és az ahhoz kapcsolódó további tevékenységeivel az Önkormányzat kvázi inkubációs jellegű szolgáltatásokat nyújt a helyi vállalkozásoknak (kültéri és beltéri árusítóhely, tanácsadás, képzés, érdekképviselés, piacszervezés). Emellett közösségi infrastruktúrát hozott létre (pl. szárítás, közös raktározás, értékesítés), amit egy gazdálkodónak nem lenne érdemes önállóan kialakítani.

A pályázatban foglaltak alapján az Önkormányzat által megvalósított tevékenységek a helyi termékeket preferálják, fő célcsoport volt a helyi termelők köre.

A fejlesztéseken keresztül növekedhet az üzleti infrastruktúrát igénybe vevő helyi kis,- és középvállalkozások száma, a gazdasági aktivitás, illetve a vállalkozások jobb minőségű és szélesebb körű szolgáltatásokat vehetnek majd igénybe, így nő a versenyképességük, ezáltal pedig bővíthet a foglalkoztatás is.

A beruházás sikeresen befejeződött, a projektről bővebb információt a www.sopronkovesd.hu oldalon olvashatnak. A projekt a Széchenyi Terv Plusz, Terület- és Településfejlesztési Operatív Program Plusz program keretében valósult meg. Konzorciumi partner a Győr-Moson-Sopron Vármegyei Önkormányzati Hivatal volt.

További információ kérhető: Sopronkövesd Községi Önkormányzat, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77., 99/536-000; jegyzo@sopronkovesd.t-online.hu.

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Az Európai Unió
társfinanszírozásával

Vidám Ház lett a nagymama otthonából

Fotók: Vidám Ház Sopronkövesd

A gyermekkorához kötődő emlékek miatt vásárolta meg nagyszülei sopronkövesdi házát Claudia Al-Qahtani és varázsolt belőle néhány év alatt panziót. A Vidám Ház Sopronkövesd két- és négylábúaknak is barátságos szálláshelyet jelent.

Az Iskola utca 8. szám alatt 1964-ben épült meg az a családi ház, ami Claudia számára sokáig a gyermekkor örömét, a nagymamával töltött boldog nyarakat jelentette. Amikor a nagyszülők meghaltak, a család sokat tanakodott, mi legyen az épület sorsa. Végül az Emirátusokban élő, korábban Szaúd-Arábiában és Horvátországban is élt unoka, Claudia vásárolta meg az örökösöktől.

- Gyerekkoromban sok időt töltöttem itt, szeretem a falut, nem akartam megválni ettől a helytől. Először úgy gondoltam, számomra lesz tökéletes, meghitt nyaraló, amikor Magyarországra látogatok. Később rájöttem, az lesz a háznak is a legjobb, ha másoknak is örömet okoz. Meghitt, csendes szálláshellyé alakítottuk, ami állatbarát, s ahonnan számtalan kirándulási célpont könnyen megközelíthető - foglalta össze a panzió történetét Claudia Al-Qahtani, aki szakmáját tekintve hajómechanikai mérnök, és tengerjáró hajókon volt navigációs tiszt. A panziót édesanyjával közösen üzemeltetik.

Az anyai ágon sopronkövesdi származású fiatalasszony az épület korszerűsítése közben csak néhány szakiparos segítségét vette igénybe, a legtöbb munkát ő végezte el, de egy mérnöktől ez nem lehet szokatlan. Claudia még a szeretett nagymama konyhaszekrényét is megmentette és átalakítva ma is díszé a háznak, amit szálláshelyként családoknak és állatbarátoknak is ajánl. A nagy kerttel, biztonságos parkolóval, kutyafekhellyel és játékokkal is ellátott, jól felszerelt szálláshelyen két kényelmes szoba, fürdő és konyha várja a vendégeket. Helyieknek is ideális, hiszen nagyobb ünnepeken itt el tudják helyezni rokonaikat, barátaikat, a távolról érkezők számára pedig nyugalmas vidéki otthon lehet, ahová a nagy kirándulások után jó visszatérni. A Vidám Ház Sopronkövesd télen-nyáron várja vendégeit, foglalni az Instagramon és az ismert szálláshely-ajánló platformokon is lehet. **(HIRDETÉS)**

Szerkesztő: Nagy Márta (e-mail: kovesdihermesz@gmail.com)

Tördelőszerkesztő: Pál-Simon Tamara

Olvasószerkesztő: Fülöp Zoltán

Nyomda: Rábaközi Nyomda

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77., Tel: 06 99/536-000, Facebook: Sopronkövesd Hivatalos Oldala, E-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

Sopronkövesd - A zöldszívű falu

ISSN 2676-9409

